

[Stetter.]

er vi tilfredse med resultatet. Vi tilslutter os uden forbehold, at regeringen underskriver tiltrædelsestraktaten, og vi kan derfor også anbefale tingets medlemmer at stemme ja til den dagsorden, som hr. Poul Dalsager på de fire fællesmarkedspartiers vegne just har fremsat.

Vi kan samtidig oplyse, at vi er parate til at støtte gennemførelsen af de følgelove, som er nødvendige for at bringe vor lovgivning i overensstemmelse med Fællesskabernes. Ifølge de oplysninger, vi har modtaget i markedsudvalget, drejer det sig om ca. 45 lovrevisioner, som i de fleste tilfælde overvejende er af teknisk karakter.

Med hensyn til de såkaldte forudsætningslove interesserer vi os især for det bebudede forslag om kontrollen med erhvervsmæssig udnyttelse af rekreative områder og de øvrige jordlove, og jeg vil i den forbindelse spørge statsministeren, hvornår regeringen agter at drøfte indholdet med folketingets partier, således som statsministeren meddelte i regeringens tiltrædelseserklæring af 19. oktober.

Det konservative folkeparti går ind for, at Danmark skal følge Storbritannien, og vi mener, at det er særdeles ønskeligt, at Norge også bliver medlem. Norges forhandlingssituation er blevet fulgt med stor interesse af den danske offentlighed. Af de to resterende hovedspørgsmål, landbrug og fiskeri, er man nået længst på landbrugets område, og selv om det er for tidligt at tale om en endelig løsning her, er der formentlig grundlag for et kompromis, der kan tiltrædes af parterne.

Også med hensyn til Norges stilling til fiskeriordningen er der sket fremskridt. Fiskeriet er af vital interesse for Norge, og vi har forståelse for, at det er livsvigtigt for landet at opnå en aftale, som tager hensyn hertil. For os at se kan det gøres inden for de rammer, der forhandles om. Med det kendskab, vi har til den norske regering og dens statsminister, forekommer det usandsynligt, at man vil afbryde forhandlingerne og trække ansøgningen om optagelse tilbage. Dertil er forhandlingerne ført for langt frem, og man har opnået for meget. Den ret beskedne afstand mellem parterne ville, set i historisk lys, gøre en beslutning om tilbage-
trækning uforståelig. Vi regner derfor med,

at den norske regering afslutter forhandlingerne med positivt resultat.

Vi ved naturligvis ikke, hvordan udfaldet af den vejledende norske folkeafstemning og af den endelige debat og afstemning i stortinget bliver, men vi håber, at det resulterer i, at Norge sammen med os og de øvrige to ansøgerlande slutter sig til et udvidet EF. Jeg vil dog pointere, at det ikke er afgørende eller udlaggivende for den konservative folketingsgruppes stilling til spørgsmålet om dansk tilslutning.

Siden regeringserklæringen af 3. august 1961 angående henvendelsen til fællesmarkedet har folketinget gennemført 12 markedsdebatter, og grundlaget for dem alle har været, at vi skulle med senest samtidig med England. Der er ikke i hele denne periode fremkommet oplysninger eller indtruffet begivenheder, som ændrer dette udgangspunkt. Alligevel har den hjemlige debat på det sidste været i fare for at afspores, fordi stærke politiske kræfter har forsøgt at opstille nye betingelser. Det er bl. a. den markedspolitiske udtalelse, afgivet i forbindelse med socialdemokratiets 4 års program, som har givet anledning til usikkerhed. I den står, at der foreligger en ny situation, såfremt Norge mod forventning ikke opnår medlemskab. Ud fra den kendsgerning, at der er tale om 4 ansøgerlande, og fordi man under hele proceduren har forudset en tilslutning af alle 4 lande samtidig, er det naturligvis sprogligt korrekt udtrykt. Derimod kan vi ikke anerkende, at spørgsmålet om den norske tilslutning, som vi alle ønsker, er grundlag for et forbehold om dansk tilslutning. Såvel Norge som Danmark har i årevis søgt om optagelse sammen med England, fordi begge lande havde vitale interesser forbundet hermed. Skulle det mod forventning vise sig, at Norge ikke opnår et tilfredsstillende forhandlingsresultat, eller at Norge på nuværende tidspunkt ikke kan opfylde sine proceduremæssige optagelsesregler, formindsker det ikke Danmarks interesse i at komme med. Under hensyn til den store betydning, det har for hele Norden, at i hvert fald ét land er indenfor og kan gøre sin indflydelse gældende, kan man vel snarere sige tværtimod. Det ville da også være urimeligt, om det eventuelle faktum, at Norge ikke kunne få en bedre fiskeriord-